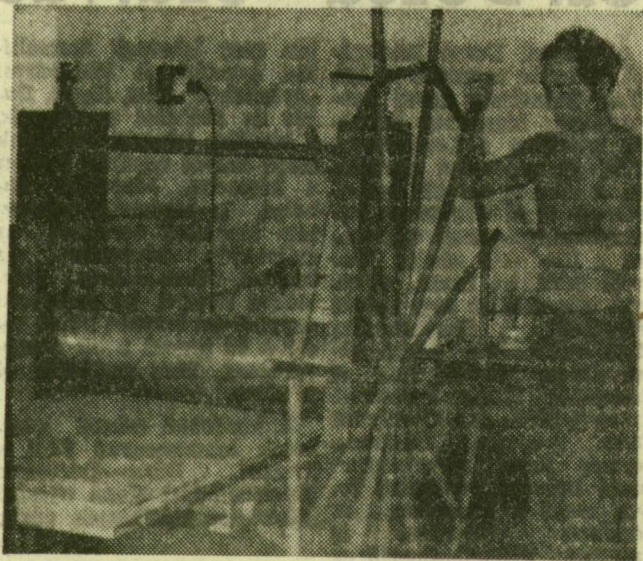

Művésztelepek

A hatodik alkalommal megrendezett Maros menti Művésztelepen az idén több élvonalbeli grafikus dolgozik. A márkói gépgyár szocialista brigádjai által készített nyompré-sen ezúttal Kovács Tamás grafikusművész készít levonatokat a Mező Imre Kollégium műhelyében

Molnár József felvétele

Mártélyon tizenkettőszáz találkoztak az ország fiatal amatőr alkotói. A két hét alatt neves festőművészek irányításával ismerkedtek a mártélyi tájjal, az alföldi motívumokkal. Kiss László, fiatal pápai tanár, aki a szegedi tanárképző főiskolán szerzett diplomát, a folyóparti füzeset örökölti meg

Gyorsmérleg a növénykárokról

Ismét bebizonyosodott, hogy a mezőgazdaság egyik legveszélyesebb ellensége a jég. A 310 ezer hektárt meghaladó jégvert területből, 170 ezer hektáron, köztük több gazdaság valamennyi tábláján pusztított a jég. Ez négyszerese a múlt év azonos időszakában károsodott gabonaféléknek. Az ezekre kifizetett kártérítés mintegy nyolcszorosra a tavalyinak.

A jég mellett a víz okozta a legsúlyosabb kárt a gabonában. Más-más mértékben ugyan, de valamennyi me-

gyéből jelentettek vízkárokat. Legsúlyosabban Békés, Borsod-Abaúj-Zemplén, Csongrád és Szolnok megye gazdaságai károsodtak. Közel ötször akkora területen állapították meg vízkárt a biztosító szakemberei, mint tavaly. A júliusi esőzések következtében az ország északi, északkeleti részén újabb művelt területek kerültek víz alá.

A víz- és jégkárokról a biztosító eddig összességében háromszor annyi kártérítést fizetett ki, mint 1976-ban.

Most vásároljon motorkerékpárt — most érdemes

A kitűnő minőségű

SIMSON S 50 B/1

típusú motorkerékpár augusztus 1-től

1500 FORINTOS ÁRENGEDMÉNNYEL

kaptható. A megvásárolt motorkerékpárokat levezgáztatva, üzemkész állapotban, azonnal átvehetik.

**MOBIL—
DELTA**

Járműszaküzlet:

**SZEGED,
KISS M. U. 3.**

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

Strauss: A cigánybáró. A daljáték előadása a Dóm téren, este 8 órakor.

XVIII. szegedi nyári tárlat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárában, augusztus 21-ig.

Kigyós Sándor szobrászművész tárlata a November 7. művelődési központban, augusztus 26-ig.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállítása.

Sövegjártó Mária keramikumművész kiállítása a Gulácsy Lajos-teremben, augusztus 19-ig.

Hajnal Gabriella kiállítása a Bartók Béla művelődési központban, augusztus 21-ig.

Fotóklubok 13. szegedi szalonja a Bartók Béla művelődési központban, augusztus 21-ig.

Mónus Sándor fazekas népi iparművész kiállítása a Juhász Gyula művelődési központban, augusztus 20-ig.

Kátai Mihály festőművész tárlata a Közművelődési Palota kupolájában, augusztus 28-ig.

A természettudományok Szegeden. Kiállítás a Somogyi-könyvtárban, augusztus 21-ig.

Motorcsónak Európa-bajnokság, nemzetközi verseny, OB-futamok a Tiszán, délután háromnegyed 4-től.

Három a táncos

Belépés — csak tornacipőben! Esetleg balettecipőben. A színhely: a Tömörkény gimnázium tornaterme. „Magasugrás” van, használják a bordásfalat is, de kötélmászásról ezúttal szó sem lehet; a kötél legfelső pontjára az idegekkel hozzátartó itt kapcsolódhat. Zongoraszó. Két ütem, vezényszó csattan: „pam-pam — és! Ez az, most jó! Kérem előlőt az egészet! Határozottabban nézz rá mind a három fiúra, mustárló őket! Így! Jó, most tovább, állj!” És így megy egész délelőtt.

Próbál a balettkar. Az arcon feszültség, a figyelem-összpontosítás nyoma. És verejtékcseppek. Ami mégis a legfeltűnőbb a nappali fényben (és ami a nézőtérrel észrevehetetlen, hiszen a táncosok arca sohasem kerülhet reflektorfénybe, nem látnák): mindenki fiatalabbnak látszik a koránál.

A cigánybáró. Szólót táncol Hana Vlacilova, Szőnyi Nóra, Erdélyi Sándor.

„Az orosz tanárom fedezett fel” — így Erdélyi Sándor, az Operaház magántáncosa. Mosolyában cseppnyi kajánság, a „közlemez” valóban kissé meglepő. „Volt egy néptánc-csoportja Csepelen, az úttörőházban. Beszervezték, az első alkalommal, két óra alatt, az összes táncukat megtanultam. Később ő vette észre az újsághirdetést, felvétel a balettintézetbe. Kétezer-négy-százan jelentkeztek akkor, tizenhárom lányt és ugyanennyi fiút fel is vettek, 1968-ban végeztünk: öt fiú, hét lány. Három éve vagyok magántáncos, azóta átéltem néhány nagy halált.”

Ez a mosoly inkább szemérmes-szerűen, pedig semmi kétsége sem lehet, hogy a „nagy halál” jelentéséről nincs túl sok információ.

„Tavaly 80 előadásra szolt a szerződés, az egész évadban volt négy szabadnapom. Délelőtt fél 10-től 2-ig próbálunk, délután megint, 4-től 5-ig, este előadás. Akad olyan főpróba, amikor az ember egyszerűen nem bírja szuflával, nem tudja megcsinálni. Szorong. Ilyenkor jön a nagy halál — a bemutató. Eddig sikerült.”

A fiatal művész portréfilmjét nemrég mutatta be a tévé. Seregi László balettfilmjében,

a Cédusban is láthatták a nézők. Az idei a harmadik nyár, amikor a dóm-színházban szólót táncol. Mondhatnánk: Barkóczy Sándor koreográfus kulcsbembere, hiszen „kétoldalas”, ami — profán hasonlattal — körülbelül ugyanazt jelenti, mint a fociban; és ez a képesség, hogy „jobb-bal-lal egyformán jó”, körülbelül ugyanolyan ritka a balettművészek, mint a centercsatások között. „A Bejart-esteket nagyon szerettem. A Seregi-esten is szép, nehéz feladatokat kaptam. Nagyszerű alkalma-kat arra, hogy a táncom sajátos, egyéni, csak rám jellemző lehessen.”

— A modern balettkar és karakertáncokban én is jobban érzem magam — kapcsolódott a beszélgetésbe Szőnyi Nóra. — Interpretáló művészekként tartják számon a miénket, elfogadom. De ha a plasztikus táncban kívül a belső tartalom kifejezése is követelmény — sokkal izgalmasabb a feladatunk. A klasszikus balettkarban egyedül az alkata és az adottságai révén „egyenlithet” a táncos, akkor élvezi, ha nincsenek technikai problémái. Sok kortárs koreográfiában viszont a kifejezés, a darabok belső töltésének megfelelő követeltése — az alkotás élményével ajándékoz meg. Tavaly lettem magántáncos; a Diótörő volt számomra a legnagyobb próbatétel, Bejart balettje a legizgalmasabb feladat — az előbbi értelemben.

Hana Vlacilovát viszont úgy jellemezték: mindent tud, ami a klasszikus balettkar követelmény. Barkóczy Sándor, az Állami Balettintézet igazgatóhelyettese, az Operaház koreográfusa és balettmestere, Havannában fedezte fel a Prágai Opera magántáncosát. A fiatal művésznő nemcsak az ottani rangos fesztiválon szerepelt szép sikerrel; kétszer Várnában indult nemzetközi versenyen — első, illetve második helyezést kapott; Tokióban ugyan-csak nagy nemzetközi versenyben szerzett már egy újabb ezüstöt.

A cigánybáró terefe-re-pol-kájához humor kell. A „mindent tudó balerina” — amint a főpróbákön már beigazoló-dott — ezt is tudja.

Sulyok Erzsébet

Muzsikáló tanácsterem

Sebestyén János és a Szegedi Kamarazenekar

Megtréfálta az eső Pál Tamásék csütörtöki udvari est-jét, s aligha banni, hogy mindjárt a koncert elején. A Szegedi Kamarazenekar és közönsége gyorsan fölköltözött a városi tanácsház nagytermébe, így a műsor második részére szánt csemlalót nem kellett kitenni az időjárás szélsőségeinek.

A kamarazenekar ezúttal háromtétéles Rossini-szoná-tákkal kezdett (G-dúr, A-dúr). Az operáiról és — zenekari műfajban különö-sen — a nyitányairól ismert Rossini szonátaiban sem tagadja meg önmagát. Légiesen könnyed hangszerkeze-lése, a virtuóz futamok csil-lámfelülete hálás matéria a pázók, akár a tutti-ol-számukra kedvezőtlenül ala-vad — érzékeny üzenete van: külső körülmények (zenészei a barokkról, nagyon alkal-sokáig állva muzsikáltak a szűk területen) dacára sem lankadó ambícióval, végig S ha már van belőle Szege-feszes ritmusban dirigálta együttesét, ahol most a má-sodik hegedűsök precíz szó-lamvezetése, egyöntetű hang-

zasképe szolgált kellemes meglepetéssel. Szünet után a Mozart-divertimento fűv-sokkal kiegészült kiseneka-ra igazán elemében volt.

A koncert vendégművésze, a sokoldalú Sebestyén János, elsőrangú stílusérzékkel szólaltatta meg csemlalón Bach E-dúr versenyt. Ez a tizenhat-tizennyolcadik században oly népszerű, toll-szárpengettyús hangszer napjainkban megint rene-szánszát éli, Sebestyén János is elsőszerepét vonzó-dik hozzá. Szférák zenéjére em-sen — a nyitányairól ismert lékeztető különleges hang-zása érdekes színekkel töltötte föl a Bach-muzsika-gazdag polifóniáját, Sebes-tyén keze alatt — akár szol-lisztikus menetekben pom-vonósoknak. Pál Tamás a pázók, akár a tutti-ol-számukra kedvezőtlenül ala-vad — érzékeny üzenete van: külső körülmények (zenészei a barokkról, nagyon alkal-sokáig állva muzsikáltak a szűk területen) dacára sem lankadó ambícióval, végig S ha már van belőle Szege-feszes ritmusban dirigálta együttesét, ahol most a má-sodik hegedűsök precíz szó-lamvezetése, egyöntetű hang-

N. I.

„Csak alaprajzot kérek!”

Emlékeznek még Esmeralda, Victor Hugo romantikus regényének nem kevésbé romantikus lányalakjára? S emlékeznek-e Esmeraldára, Vasizlenko, Glier és Pougni tánckompozíciójának 1959-es szegedi bemutatójára? Aztán egy évvel később a nemzeti híressé magasztosult francia parasztlány, Jeanne d'Arc történetének Dóm téri meg-elevenedése? S a tér hang-gulatát, a két torony előtti színpadi lehetőségeket oly sikerrel izlelgető diszletterve-ző, Alekszandr Fjodorovics Lusin játéktérteremtő színpadképeire?

Akkoriban még csak tapo-gatóztak, kísérleteztek a for-mai elemekkel a tervezők, a műszakiak — azóta kialakult s bevált a dóm-színház be-építhetőségének többféle va-riációja is; az egyik élni hagyja a vöröstegecs háte-re, a másik szemérmesen el-takarja még az odavetődő fé-nyeket is. De mindegyikben változatlan az alaprajz. A. F. Lusinnak, a Sztanyiszlavszkijról és Nyemirovics — Dancsenkóról elnevezett Moszkvai Állami Akadémiai Opera- és Balettszínház dísz-

lettervezőjének nem is volt más kérése a napokban, Szegeden járván: „csak alaprajzot kérek!” Ő lesz ugyanis a moszkvaiak jövő évi szegedi előadásának diszlettervezője. Amikor itt jártak Jurij Petrovics Prieginnel, a színház főigazgatójával, már túl vol-tak a budapesti tárgyaláso-kon: 1978-ban 3—3 előadás-sal szerepelnek a szovjet tán-cosok a Margitszigeten és Szegeden is. Pesti műsoruk nem azonos az ittenivel, a közel száz tagú együttes repertoárjából mégis könnyű lesz a választás, hiszen — még a 19 évvel ezelőtti tánc-kompozíció, az Esmeralda is műsorban van a nagyhrű színházban! S szerte a világ-ban.

A balettkar-színház az idén hosszabb japán turnén járt, s nemrégiben fejeződött be portugáliai vendégjátékuk. Érthető hát, hogy a hazai nyári színházak vezetői ide-jekorán szeretnének megbi-zonyosodni: valóban vendég-látót lesznek a sztanyiszlavszkiji pedagógiai-rendezői színészi módszereket tánc-csal megvalósító együttesnek.

P. K.

Ma ismét: A cigánybáró

Acs S. Sándor felvétele

Ma este visszaköltözik a Dóm téri színpadra Johann Strauss operettje, A cigánybáró. Képviselet: Katona Lajos (gróf Carnero) és Jablonkai Éva (Mirabella) jelenete